

Derefter fattedes Sagen i sin Heelhed under Forhandling.

Saffner: Jeg har kun begjæret Ordet for ganske kort at udtale mig om Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, og om den Stilling, som vi i Udvalget, der have forsvaret Procentstyret, og særligt jeg selv personlig, have indtaget til Sagen. Da vort Forslag ved Sagens anden Behandling faldt med 29 Stemmer mod 28, opstod den Tanke hos os, og jeg troer heelt naturligt, at opstille Forslaget igjen til 3die Behandling. Vi affattede derfor vort Forslag som Vædringsforslag til det vedtagne Lovudkast, kun med ganske enkelte Redaktionsforandringer og med en noget forandret Sammensætning af Oversattecomissionerne og deraf flydende forandrede Bestemmelser for Taxationen af faste Eiendomme. Ved nærmere at overveie Sagen kom vi imidlertid til det Resultat, at det kunde være tvivlsomt, om det var rigtigt igjen at forlange Thingets Afstemning om vort Forslag. Derfom vi havde kunnet vente at see Thingets Medlemmer tilstede ved Sagens 3die Behandling i et større Antal, end Tilfældet var ved anden Behandling, havde vi ubetinget gjort det; men vi havde en stærk Formodning, jeg kan næsten sige Visshed for, at det ikke vilde blive Tilfældet. Der var desuden et andet Hensyn, som gjorde sig gjældende hos os. Det var det, at en saadan fornøyet Fremstilling af vort Forslag vilde sandsynligviis føre til lange og vidtløftige Forhandlinger, medføre, om jeg saa maa kalde det, en fornøyet første Behandling af Forslaget, og for en saadan troede vi at burde spare Thinget. Jeg skal nu vel vogte mig for at komme ind paa denne Bei, men det maa dog være mig tilladt et Dieblit at dvæle ved de Forhandlinger, der fandt Sted i Slutningsmødet. Det er en Selsølgje, at jeg med en særlig Opmærksomhed og Interesse fulgte Alt, hvad der blev fremført fra vore Modstanderes Side, men jeg maa udtale, at jeg ikke i allerhjerneste Maade sølte mig overbeviist ved, hvad de anførte. Jeg har slet ikke kunnet forstaae, tør jeg næsten sige, hverken de Grunde, som de anførte til Forvar for deres eget Stytem, eller de Angreb, de rettede paa vort. Jeg kan ikke forstaae, at

man paastod, at vi Procentstyret havde foretaget gennemgribende Forandringer i Regjeringens Forslag, medens de, der forsvarede Contingentstyret, ikke havde gjort det. Jeg kan ikke fatte, hvorledes en Udvalgsbetænkning skulde kunne betragtes som en gammel Lov. Jeg kan heller ikke forstaae, at man, naar man vil bevise, at Skatteindtægten efter Procentstyret vilde blive ringere, kan paastaae, at Sogneforstanderskaberne vilde see at faae Indtægten sat saa lavt som muligt, og hvorledes man derimod, naar man vil bevise, at de communale Autoriteter vilde komme til at lide under Indgreb fra Regjeringens og Autoriteternes Side, kan paastaae, at de nok vilde foretage Skatteansættelsen efter nøieste Overveielse og bedste Samvittighed. Jeg kan endnu mindre forstaae, hvad der blev paastaaet, jeg troer af den ærede 6te Landssthingsmand for 6te Kred (B. Petersen), at Contingentstyret tillod en Rigning i Communerne af Skatten efter Formue og Velighed. Jeg har saaledes ved Alt, hvad der blev anført, ikke kunnet lade mig rolle et Haarsbred fra min tidligere Overbeviisning, at Loven, som den foreligger, er en daarlig Lov, bygget paa urigtige Principer, usund i sin Rod og absolut bærende skadelige Frugter. Jeg har ikke deeltaget i Udvalgets Forhandlinger om Vædringsforslagene, jeg har heller ikke sølt mig opfordret til at stille noget Forslag om Lovens Titel, — Noget, jeg syntes laa temmelig nær — fordi jeg overhovedet slet ikke har villet have med denne Lov at gjøre, som den foreligger efter Udfaldet af Afstemningerne ved 2den Behandling. I Conseqventis deraf skulde jeg nu komme til at stemme mod Lovens Vedtagelse. Det agter jeg imidlertid ikke at gjøre. Den høitkerede Finantsminister har udtalt, at han maatte have, og efter min Mening paaviist Nødvendigheden af, at han faaer det Belsøb, som bliver ham bevilget i Lovforslaget. Jeg skal ikke bidrage Noget til at lægge ham Hindringer i Veien i saa Henseende. Det er min Overbeviisning, at, naar vi først engang faae Indkomsskatten, vilde vi beholde den for en meget lang Række af Aar. Jeg har endvidere den Tro, at, som Forholdene for Dieblisset stille sig i Europa, vil der i en meget